

Ο Μητροπολίτης Εδέσσης για την επίδραση της Γέννησης του Κυρίου στην Οικουμένη

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας](#)

Για την επίδραση που είχε η Γέννηση του Κυρίου στην Οικουμένη κάνει λόγο ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας κ. Ιωήλ](#) στη Χριστουγεννιάτικη Εγκύκλιο που εξέδωσε, αναλύοντας το νόημα της μεγάλης Δεσποτικής εορτής.

«Τα αποτελέσματα της ενσαρκώσεως του Κυρίου είναι πολλά. Πρώτα-πρώτα οφείλουμε να νιώσουμε πως μας χάρισε τον εαυτό του. Δεν συγκρίνεται με κανένα άλλο δώρο του Θεού. Μετά η ενσάρκωση του Χριστού είχε επίδραση σε όλη την κτίση. Οι άγγελοι απέκτησαν το απερίτρεπτο, οι άνθρωποι το ευδιόρθωτο, οι δαίμονες καταισχύνηθηκαν. Ο Κύριος έφερε την ειρήνη. Η ειρήνη “ως τελεία και αμετάθετος και παντί γένει και πάσι δίδοται τοις βουλομένοις”, γράφει ένας άγιος

της Εκκλησίας. Μόνο με τη γέννηση του Κυρίου φανερώθηκε το κατ' ευδοκία θέλημα του Θεού. Ο Θεός ήθελε τα πλάσματά του να φθάσουν στην τελείωση και στη θέωση», επισημαίνει ο Σεβασμιώτατος και, μεταξύ άλλων, προσθέτει:

«Έχοντας όλα αυτά υπ' όψη μας οφείλουμε να ειρηνεύσουμε με το Θεό εκτελώντας τα ευάρεστα σε αυτόν, όπως π.χ. να μάθουμε να προσευχόμαστε, να είμαστε σώφρονες, να λέμε την αλήθεια και να πράττουμε τα δίκαια. Να ειρηνεύσουμε με τον εαυτό μας υποτάσσοντας τη σάρκα στο πνεύμα, δηλ. να έχουμε συνειδητή διαγωγή και ηρεμία λογισμών. Να ειρηνεύσουμε με τους άλλους δείχνοντας ανοχή και μακροθυμία. Με τον τρόπο αυτό θα αποξενωθούμε από την αμαρτία και θα έχουμε πολιτεία ουράνια και θα ζούμε με την ελπίδα της λυτρώσεως από τη φθορά και τους πειρασμούς της καθημερινής ζωής και θα απαλλαγούμε από τον πονηρό δαίμονα που μας απομάκρυνε από το Θεό και την πραγματική ζωή. Ο Χριστός γεννήθηκε για να μας φέρει πιο κοντά του, να μας κάνει αδέρφια του, να μας δώσει αυτό που έχει αυτός, δηλ. τη μακαριότητα και την αγάπη. Η ευδοκία του Θεού είναι να σωθούμε από τα βάρη της αμαρτίας και την εξουσία του Πονηρού».

Αναλυτικά η Χριστουγεννιάτικη Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας κ. Ιωήλ:

Δεν υπάρχει τίποτε ανάμεσα σε όσα έγιναν ανά τους αιώνες από το Θεό κοινωφελέστερο η θειότερο από τα γενέθλια του Χριστού, που γιορτάζουμε σήμερα, τονίζει ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς. Πράγματι όλοι οι άγιοι μας λένουν πως η αρχή και η ρίζα όλων των Δεσποτικών εορτών είναι η γέννηση του Σωτήρος Χριστού. Εάν η δημιουργία του ουρανού και της γης, η σύσταση της θάλασσας και του αέρος, η γένεση των μεγίστων στοιχείων, δείχνει τη δύναμη του Λόγου του Θεού, πολύ περισσότερο η συγκατάβαση που έκανε ο Θεός να ενσαρκωθεί και να γίνει άνθρωπος, φανερώνει αυτή την ιδιότητα του Υψίστου. Η γέννηση του Χριστού υπερβαίνει τη δική μας λογική και προκαλεί το θαυμασμό και τη δοξολογία των ανθρώπων. Κανείς δεν είχε ελπίδα να γίνει ο Θεός άνθρωπος και να σκηνώσει ανάμεσά μας, γι' αυτό και ο άγγελος είπε· «ιδού ευαγγελίζομαι υμίν χαράν μεγάλην, ήτις έσται παντί τω λαώ» (Λκ. β' 10). Ας δούμε τα αποτελέσματα της Γεννήσεως του Κυρίου μας στην Οικουμένη. Τα αποτελέσματα της ενσαρκώσεως του Κυρίου είναι πολλά. Πρώτα-πρώτα οφείλουμε να νιώσουμε πως μας χάρισε τον εαυτό του. Δεν συγκρίνεται με κανένα άλλο δώρο του Θεού. Μετά η ενσάρκωση του Χριστού είχε επίδραση σε όλη την κτίση. Οι άγγελοι απέκτησαν το απερίτρεπτο, οι άνθρωποι το ευδιόρθωτο, οι δαίμονες καταισχύθηκαν. Ο Κύριος έφερε την ειρήνη. Η ειρήνη «ως τελεία και αμετάθετος και παντί γένει και πάσι δίδεται τοις βουλομένοις», γράφει ένας άγιος της Εκκλησίας. Μόνο με τη γέννηση του Κυρίου φανερώθηκε το κατ' ευδοκία θέλημα του Θεού. Ο Θεός ήθελε

τα πλάσματά του να φθάσουν στην τελείωση και στη θέωση.

Η Γέννηση του Χριστού είναι μυστήριο αγάπης. Ένα τροπάριο της ακολουθίας των Χριστουγέννων το λέγει φανερά· «Όταν είδε ο Κτίστης να έχει χαθεί ο άνθρωπος, που τον έπλασε με τα χέρια του, έκλινε ουρανούς και κατέβηκε». Η ταπείνωσή του ήταν άπειρη. Η ενσάρκωση του Χριστού προκαλεί αιώνιο θαυμασμό και την έκπληξη του ανθρώπου. Μας αγάπησε ο Θεός. Αυτό μας δημιουργεί υποχρεώσεις να τον αγαπήσουμε κι εμείς. Εάν υποθέσουμε πως δεν είχαμε μόνο μια ζωή, αλλά μύριες, και πάλι δεν ήταν αρκετές για να ξεπληρώσουμε το χρέος μας απέναντι στο Θεό. Ο Κύριος έγινε άνθρωπος, χωρίς να ζητήσει τίποτε από εμάς. Η ενέργειά του ήταν πέραν από κάθε ιδιοτέλεια. Άλλωστε είναι ως Θεός ανενδεής. Εμάς ωφέλησε η ενσάρκωσή Του. Δεν είμαστε πλέον υποχείρια του πονηρού άρχοντος του κόσμου τούτου, αλλά παιδιά του Θεού. Αδέλφια του Χριστού και παιδιά του Θεού. Τώρα μπορούμε να γευθούμε την όντως ζωή, που είναι η ένωσή μας με το Θεό. Ο Χριστός με το να γίνει άνθρωπος έγινε η ζύμη, που ζυμώθηκε όλο το ανθρώπινο φύραμα. Ονομάσθηκε πρωτότοκος για να γίνει η αρχή της υιοθεσίας των ανθρώπων. Ήθελε να μας δώσει τη δύναμη να γίνουμε παιδιά του Θεού.

Έχοντας όλα αυτά υπ' όψη μας οφείλουμε να ειρηνεύσουμε με το Θεό εκτελώντας τα ευάρεστα σε αυτόν, όπως π.χ. να μάθουμε να προσευχόμαστε, να είμαστε σώφρονες, να λέμε την αλήθεια και να πράττουμε τα δίκαια. Να ειρηνεύσουμε με τον εαυτό μας υποτάσσοντας τη σάρκα στο πνεύμα, δηλ. να έχουμε συνειδητή διαγωγή και ηρεμία λογισμών. Να ειρηνεύσουμε με τους άλλους δείχνοντας ανοχή και μακροθυμία. Με τον τρόπο αυτό θα αποξενωθούμε από την αμαρτία και θα έχουμε πολιτεία ουράνια και θα ζούμε με την ελπίδα της λυτρώσεως από τη φθορά και τους πειρασμούς της καθημερινής ζωής και θα απαλλαγούμε από τον πονηρό δαίμονα που μας απομάκρυνε από το Θεό και την πραγματική ζωή. Ο Χριστός γεννήθηκε για να μας φέρει πιο κοντά του, να μας κάνει αδέλφια του, να μας δώσει αυτό που έχει αυτός, δηλ. τη μακαριότητα και την αγάπη. Η ευδοκία του Θεού είναι να σωθούμε από τα βάρη της αμαρτίας και την εξουσία του Πονηρού.

Ως κατακλείδα θα μπορούσαμε να σχολιάσουμε όλα αυτά που γράφει ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς με τις ακόλουθες σκέψεις. Η ενσάρκωση του Κυρίου μας δεν έγινε για να γίνουμε απλώς καλύτεροι απ' ό,τι ήμεθα προηγουμένως, αλλά για να ανακαινισθεί οντολογικά η ανθρώπινη φύση και να ελευθερωθεί γενικώτερα η δημιουργία από τη φθορά και το θάνατο. Ο Κύριος έλαβε την ανθρώπινη φύση και την οδήγησε στη θέωση, που είναι και ο σκοπός της δημιουργίας του ανθρώπου. Γι' αυτή τη μεγάλη του δωρεά και μύριες ζωές κι αν είχαμε να τον υμνολογούμε και να τον δοξάζουμε, πάλι δεν θα έφταναν. Είμαστε αιώνια χρεώστες στην απέραντη αγάπη του Κυρίου που έδειξε σε μας.

Ως Επίσκοπος της Μητροπόλεως Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας εύχομαι με την ευκαιρία της εορτής των Χριστουγέννων στον Κλήρο και τον λαό, στους άρχοντες και τους απλούς πιστούς, αυτό το μυστήριο της ευσεβείας και της αγάπης να το βιώσουμε προσωπικά μέσα στην εκκλησιαστική μας ζωή και προπαντός στο μυστήριο της θείας Ευχαριστίας· να γίνουμε αληθινοί προσκυνητές της γεννήσεως του Χριστού. Μέσα μας να επαναληφθεί πάλι το μεγάλο αυτό γεγονός, να ζήσουμε το Θεό προσωπικά και να μπορούμε να δώσουμε μαρτυρία αυθεντική για το πρόσωπό του. Αμήν.

Αδελφοί μου, χαίρετε, ειρηνεύετε και υγιαίνετε.

Προς Θεόν ευχέτης σας

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας ΙΩΗΛ

Ι.Μ. ΕΔΕΞΗΣ ΠΕΛΛΗΣ ΚΑΙ ΑΛΜΟΠΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΤΕΧΘΗ!